

Szerkesztőség:

Kazinczy-utca 1. sz., földszint.

Bérmertelen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Petőf-utca 1. sz. (Ungerleider Albert könyvnyomdájában.)

Hirdetések díjszabás szerint. Egyes szám 5 kr., ünnep- és vasárnapotáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben házhoz hordva. Egész évre 12 frt, Fél évre 6 frt, Negyedévre 3 frt, Egy óra 1 frt. Vidékre postán küldve: Egész évre 14 frt - kr., Fél évre 7 frt - kr., Negyed évre 3 frt 50 kr., Egy óra 1 frt 20 kr. Hirdetések helyben fizetendők. Számlákat nem adunk.

A francia-magyar barátság értéke.

Budapest, május 31.

A fővárosnak szélsőbéli és sovínista-ságukban majd antiszemita majd filozofia de mindig szenzációban dolgozó lapjai nagyon rajta vannak most, hogy a magyar közvéleményt fellátsák Tisza miniszterelnök ellen, amiért nyit országgyűlésen ellene szólt a párizsi kiállítás lebontásának ellenében. Allitják, hogy a felszólalásával kompromittálta a magyar-francia barátságot, s megsértette Franciaországot.

Aki olvasta Tiszának szövegét, az tudja mit tartson a dologról s felesleges és épen helyén nem levő megbotránkozásba nem fogja bele hecizeltetni magát.

Tisza e beszéde nem sérté Franciaországot, sőt egyenesen rokonszenves volt iránta. A politikai helyzet s a francia viszonyok s a bizonytalan kilátások hű rajza melyet adott, nagy szolgálatot tett ellenben azon iparosoknak, a kik a kormány ismert intenczióival ellentétes titkos izgatás által beleugrasztva az ez által perifik módon ápolit azon reményben, hogy a kormány a kiállításokat erkölcsileg támogatni, anyagilag minden bekövetkezéni károsodás ellen fedezni fogja, már nagy költséggel a kiállításban részt venni készülődtek.

Tisza tanácsa ez: a politikai helyzet Európaszerte nemcsak bizonytalan, de mint a fegyverben álló összes államok bizonyítják, feltétlenül komoly s fenyegető, a francia belállapotok teljesen bizonytalanok, maga a nagy Párizs folytonos elmegecsédett pártvillongások színhelye, gyelőre még csak újságok lapjain s közgyűléseken. Magyarország s a monarchia, mely ereje végső megfosztásával készült elhárítani magáról a sokáig már el nem húzható rettenetes konfliktus veszélyeit, nem tanácsolhatja iparos polgárainak, hogy vagyonukat ily körülmények közt, mikor a háború vihára már a

E cikkünk is, valamint az alantabb olvasható politikai levél kitűnő érvelésében meggyőzően megmutatja, hogy Tisza a kormányelnök — főlegmagyaroktól származó — csak szolgálatot tett a magyar iparosoknak, midőn őket óva intette a párizsi kiállításban való részvételről. E cikkünk különben jelentősen illusztrálja a francia rokonszenvenek tulajdonképpeni értékét is. A szerk.

tavaszzsal feltámadhat Erőpa egén s Párizs maga is megkaphatja legalább a bol-lum omnium contra omnes-féle belső vizatarát, a megsemmisülés veszélyének teyék ki. Ne vegyenek tehát részt ez alkalommal a kiállításban, mert a jövő esélyeiért, a vagyoni pusztulásért az állam sommi felelősséget nem vállalhat.

Azt hisszük, hogy ez okos tanács, hasznos a magunk polgárlársainak, most a veszély ellen indokoltan óvó, s nem sérté Franciaországra nézve, mert való tényekre támaszkodik. Persze ennek dacára zokon vette a párizsi sajtó; de ennek hangos hangja mesterkélts s a francia pártok céljainak szolgáló: az ingadozó Goblet-kormány lapjai a közönség ostromlót ingerülttségét legalább ez alkalomból a kormánytól el, Magyarországra szeretnék hárítani, az anarchista s király s császárpárti lapok pedig avval is a mostani köztársasági államforma ellen annak tekintélytelensége bizonyításával akarnak demonstrálni.

A francia közvélemény tisztában van magával, hogy az 1779-ben kezdődött nagy forradalmat összes eredményeivel dícsőítő kiállításban egy monarchikus állam így kivált az ahoz egy sötét keserű emlékek fűződött dinasztiaju Ausztria-Magyarország sem vehet részt. A francziák tudják, hogy midőn Németország elleni revanche-dühökben Oroszország karjaiba veték magukat, evel az Oroszországtól életérdekeikt feltő magyarság hajlamait eljuttották. E tudásukat mostani lap e nyilatkozataik nyitlan ki is fejezik. Fáj a francia népnek, hogy ez alkalommal is oly élénken nyilvánult magyar részről a német szövetséghez való ragaszkodás, de tudja, hogy az az orosz támadás ellen védekezni kívánó nemzeti érdek folyománya, s hogy ezt Tisza nyiltan kifejezte, az által Franciaország sértve nem érezheti magát. Döre volna az, aki nem barátjával tartana, de halálos ellenségső szövetségeseinek tenne szolgálatot.

S hogyan kompromittálta volna a magyar-francia rokonszenveket? E rokonszenvek részünkről mindig mélyen érzettek, de Franciaország részéről mindig platonikusak s önzésen alapulók voltak. Nézzük végig összes szabadságharcunkat: igaz, a francia mindig ott volt buzditásával, de rendszeren előbb

megszűnven abban érdeke, a tényleges támogatással mindig hátralekban maradt. Felhasználói iparkodtak mérleg bizattással mindig a dinasztia ellen, ha ennek rongálását a francia érdek kívánta, de — ne menjünk hátrább az emlékezésben 1848-nál s az emigráció történeténél — nemzeti érdekeinkért s állami függetlenségünkért egy elhatározó lépést sem tett Franciaország soha.

Franciaország szövetsége, összes rokonszenve most Franciaországé, mely halálos ellenségsünk. Nincs érdekünk tehát neki kiállításban való megjelenésünkkel — nemzeti érdekeinkért s állami függetlenségünkért — bántatná, bizalmatlanná tehetné Németországot, mely nekünk rendületlen szövetségösünk.

A francia-magyar affairo. Berli n i mérvadó körökben a francia-magyar affairt befejezettek tartják. A magyar kormány álláspontja itt természetesen nagy tetszést aratott. A „Nordde. Allg. Zeitung“ elítélőleg nyilatkozik a magyar képviselőházi baloldálnak és a Párisban élő magyaroknak tiltakozásáról.

A szeszadó javaslat és a képviselőház munkarendje. Bár a szeszadó törvényjavaslat feletti általános vita hosszabb időt vesz igénybe, mint kezdetben előre látható volt, mégis parlamenti körökben általános a vélemény, hogy az egész előterjesztés legkésőbb keddig, június 5-ikéig letargyalható lesz, úgy, hogy e napon az 1887-92-ik országgyűlés első ülésszaka bezárható és a második ülészak s z e r d e n, június 6-ikán megnyitható lesz. A képviselőház tisztikarának újalakítása — csak az elnök nem választatik újra — valamint a különböző bizottságok és a delegáció tagjainak megválasztása, a mint ez már egyszer történt, három ülésben lesz keresztül vihető. A képviselőház a delegáció tleltszak alatt is folytatni fogja tanácskozsait, mert különösen a szesz kontingens felosztására vonatkozó törvényjavaslat, valamint a belügyminiszter jelentése a kir. operát illőleg, mielőbbi elintézését igénylenek. — A szeszadó feletti általános vitában szónokul Lázár Jenő gr. és Horváth Nándor képviselők vannak még feljegyezve. — A miniszterelnök a Magyarország számára az egyes termékek között kontingentál szesz felosztásnak ügyében egybehívott tanácskozás első ülését vasárnapra, június 10-re tűzte ki.

Az új veszprémi püspök. H o r n i g Károly barónak veszprémi püspökké történő kinevezéséről — a hivatalos lap a következő királyi kéziratot közli:

Vallás- és közoktatásügyi magyar miniszterem előterjesztésére: br. H e r n i g Károly hittudor, címzetes püspök, esztergomi kanonok és miniszteri tanácsosi címmel és jelleggel felruházott osztálytanácsost, veszprémi püspökké kineveztem. F e r e n c z József, s. k. T r e f o r t Agoston, s. k.

Diplomacziánk köréből. L o n d o n b a n h i r e j a r, hogy a jövő ősszel H o y o s gr. fogja elfoglalni Londonban K a r o l y i gr. helyét: párizsi nagykövetségi hivatal élére pedig G o l u c h o v s z k i lépne.

A szesz- és rumvám felemelése. Mint a „Bud. Corr.“ értesül, a képviselőház egyik legközelebbi ülésében, T i s z a miniszterelnök egy törvényjavaslatot fog előterjeszteni a szeszvámunk 36 aranyforinttal és a rumvámunk 40 aranyforinttal való rögtöni, a törvény publicizálásával egyidejűleg hatályba lépő felemelése iránt. A törvényjavaslat — ha lehet — a képviselőház még ezen ülészakában lenne tárgyalandó.

Politikai levél.

(Ábrándozó politikuskok.)

Budapest, május 31.

A míg csak egyes emberek s hírlapok támogatottak idegesen Magyarország miniszterelnökének a jövő évi párizsi kiállításra vonatkozólag eléjtett, gadalhatatlanul kissé erős szavai felett: a komoly politikus nyugton maradhatott. Bizonyos emberek azzal élnek, némelyek meg éppen abból élnek, hogy mindeire ideges rangatözásba esnek s lehetőleg sok embertársukat ragadják magukkal az izgatottságba, azon szenzációba, mely az 3 életelémüket képezi. A heves nyilatkozatok is, melyekkel a párizsi lapokban a francziák sértett bünsége és onszeregete a magyar miniszterelnök nyers sinczerizmusa ellen reagált, egészen hideg s blyhattak bennünket. Mert csak természetesen és nem maradhatott el, hogy azok, kiknek egy kellemetlen igazság mondatott, e feletti nem tetszésüket kifejezni fogják. De midőn egy hazai politikai párt, törvényhozó gyűlésünk egy jelentékeny töredéke ál buzgalom és teljesen rosszul alkalmazott idealizmus által oda ragadtatja magát, hogy a néptömeg vastag rétegeit haranguirozza s azokat ide-

gen nép s idegen fantazmagoriák javára saját kormány s a józan gyakorlati igazság ellen igassa, mint ez a függetlenségi és 48-as párt legújabb manifesztuma által tényleg történik, úgy, ezt az őszinte hazafi, a komoly politikus nem hagyhatja szó nélkül.

Féltre ne étesünk! A francia nemzet előttünk ma is oly rokonszenves, mint volt mindig s egyetlen szabad magyarnak sem fog eszébe jutni Franciaországnak az emberiség körül szerzett nagy érdemeiből, a nagy revolutio dícsőségéből, mely az emberi jogokat hirdette, a lelkiismereti szabadságot s a törvény előtti demokratikus egyenlőséget megteremtette, a legkisebbet is levonni akarni. Merjük állítani, hogy Magyarország aránylag több ember dícsőíti a nagy forradalmat, mint Franciaországban, hol a monarchisták jelenleg a lakosságnak egy harmad részét teszik s a revolutioiban pártjuk gyalázatát és szerencsétlenségét látják. Ki sem fogja nálunk az 1789-iki magaszton ideákat a későbbi szörnyűségekkel és gyalázottságokkal azonosítani akarni, de ki sem zárkozhatik el azon igazság elől, hogy 1789-re 1792 és más egyéb szoros összefüggésben következett, s hogy Franciaországban a mai állapotok nem olyanok, hogy bizalmat s a biztonság érzetét kelthetnek bennünk. — Franciaország — a saját és az általános szabadság és egyenlőség érdekében reméljük. — ki fogja állni a majdnem elkerülhetlenül reá váró nagy benső válságot s ezontul is egy nagy múltvet nemzet marad; de — mint mondtuk — egy nagy belső krízis előtt áll, melyet el nem kerülhet, melynek tartama alatt minden seprő a felszínen tájékezni, minden bestialitás és minden eszelőség az uralomért együtt fog küzdeni. Szükségkép kell, hogy a szegény ördög magyar iparos ily korban belsüdjaz az orrát ama pololi kásába: kell, hogy azt a keveset, mit meglakartott, talán kölcsön vett, éppen oda állítsa, hol igen valószínűen kibőrní fog a dühöl vak, romboló, megsemmisítő zavar? Hogy Tisza Kálmán oly nyersen és hangosan mondta intő szavát, az bizonytal nem a francziák elleni animozitásból történt, kik előtt ő maga is rokonszenves, mint bárki; azért történt az, mert a mi emberek, különösen ha mindenféle fantáziákkal megtöltik a fejüket, igen nagyot hallanak s nehezen értenek, úgy, hogy csak a drasztikus forma hat rájuk. De úgy látszik, hogy

Az „ARADI KÖZLÖNY“ tárczája.

(Junius 2.)

Emlékezet.

(Fantazmagoria.)

— Az „Aradi Közlöny“ eredeti tárczája —

Írta: MÁRKI GABRIELLA.

A természet a mindenségnek a szive, föld levél közt boldog reménnyel fa- a piczi bímbo, megittasul szerelme jukelybe édes illatától az epedő megpodur lepke, míg úde arczát sze- engedordítja a ragyogó nap felé s l helyl szirmain várja első csókját, ezt, hassa azt onnan. Lehullanak máragdélly kelyhe, bánatosan hajlik privóhajvta, zizegve hullanak le a korlekek, mikor vége a rövid, de meámnek! Tavasz, nyár, ősz, tél. Lajterelem, családás, halál!

Megyagos tavaszi éj van... Szoz- utka tárvanyitva s mig szemeim el- man, mereven bámulnak a sötét mére, gondolataim elhagyják e sze- kére agyat s a szíve szallanak be... mondják az ő s z az emlékezet nem úgy van... nem úgy rosoz... kiknek az ősi szél fuvalmára, le alkotott kopasz ágakra, sárgán zörgő az levelekre van szükségük, hogy megrezgjen az a hur, a minék neve e- lé k e z e t, azok nem tudják mi az emlékezi... Az a hur csak akkor nem ad hamis hangot, mikor a boldogság, más- sok boldogsága érinti azt... Mikor haldoklik a természet, természetes, hogy amora képe visszatükrözdi lelkünkben, ne; de a t a v a s z úde képe azzal a hatalommal, hogy kitepje a jelen mámorát... a jövő t, s rámutasson a mult- ra ságará

Oh, mikor az én szivemben is ez a mosolygó tavasz pompázott még! Szerelmem... szerelmem... mi nél- kited az élet? — „Tik... tak... tik... tak... Oh igen, te régi óra! önkénytele-

nül is felelsz szavamra... ketyeg csak a szív, egyformán, egyhanguan, nem dobog többé, ha megszűnt szeretni! ketyeg gepiesen mig le nem jár.

Még mindig útsz?... Tizenkettő! Oh ez az óra... írt- zatos... de mégis... nem emlékezel-e édes... csak két évz annak... de ez elhagyott megtört szivben megannyi szá- z... itt álltam akkor is líhegve, resz- ketve egész testemben. Egő homlokomat lángoló areomat akkor is ide nyomtam s szemeim kétségbeesetten meredtek ki az éjbe.

Lent a mélyben dühöngött az orkán, tépdese a fákat gyökerestől. Leszakgatta a házak tetőit. Bőmből, ivóits vihar. Oh, ha én is ordíthatnék... tombolhatnék... gyilkolhatnék fájdalomban!

Csalodtál ugy-e? Megcsalt kedvesem! Dörögj hát ég, reszkettesd meg nyomorult teremtményeidet, sujtsd haragvó villámaid, dal a hűletent.

Kүн és szivemben egyre jobban tom- bolt a vihar, szemem szikrázott, mint azok az éji szikrák, hajamat böszen kapkoda szét a szél, s úgy álltam ott mint a bosz- szuallás megtestesített képe.

Atközödvá. S a rideg hüvösségben — mintha most is érezném — hirtelen valami lágy meleg- ség érintette nyakamat, amitől egész alakom megrendült s rémülettel fordultam vissza. Te álltál előttem édes, könnyű rózsaszín ruhában, mosolyogva arczom iszonyu ki- fejezése felett. Azt hittem tüneményt látok s nem mertem karjaimat feléd kitárni, nehogy elrebbentsenek. Oh nem, hiszen utol- jára látalak. Hadd ittansuljak el nézésedől még egyszer. Nem álomkép volt.

Te voltál valósággal s hozzám léptél és karjaimba vetted magad... én ott tartottalak, csókoltalak... örült szen- vedélyesen, a mig kűn dörögött az ég, cikáztak a villamok, üvöltött az orkán s dühösen csapta be az ablakot, hogy tábl- lá rémes csörömpöléssel hulltak szét darab- koba.

A mennyországot tartom karjaim kö- zött, bömbölhetsz, szakadj meg ég! Nem csalált meg! komédia volt, mely- lyel elámitottad szülőidet, kik kegyetlenül megtagadtak tőlem... s eljöttél magad,

e böszült éjszakában, úgy ahogy elhagytal- lak, óh édes, enyém lettél...

Emlékszel e még hányszor álltunk itt egymás mellett... kis szőke fejed a vál- lamon pillent, rózsás, meleg karod övezte nyakamat... s néztünk szólanul vagy te sevegtél épes piczi száddal. Kacagtal azon az úde hangon, a mit irigyelt tőled a családány, magyaráztad nekem a kis madaloga bánatát, a virágok szerelmét, a hullámok beszédét, irigyelted a fényes csil- lagokat, megcsóltál a kaczer öreg földet... s vén gavallérját a holdat, aki min- dig olyan öntetszéssel gyönyörködik kép- másában, mit szelid ezüstösen vernek víz- sza a fodros habok... A hold szelid arca elé sötét felhő lebben, valami gonosz vetélytárs, ki irigyli szerelmét a földtől... A csillagok ragyogó fénye keresztel- tezi egymást... azt mondat szerelmet sugároznak egymásra... az vonja őket egymáshoz az úrben, s égnek egymásért kioltatatlantul. Ah egy szép fényes csillag szikrázó fényével, örületes sebességgel szak- ad ki szerelme bűvköréből. Hüllen lett, elhagyta magát tántorítani s kéjsóváron fut csábítója után, mig elér vágyai tavolába. Valjon elér-e? Vagy a megcsalatlott átka tovább üzi, mig lángjában önmaga el nem ég, s szíve haldokolva, önszertőve nem szakad meg? Szegény esillag, hátha csal- lódtél? Akkor boldog vagy, hogy a perc- ben, melyben szived arra a tudatra éb- redt, midőn megszűnt szeretni, megszűnt élni is. Miért nem élsz az e m- ber is csak addig, mig szeret?

Azt mondatd, nagyon szeretsz. Édes, jobban szeretsz, mint parját a bugó vadgalamb, mint az csillag a másikat, a kiért a megsemmisülésbe rohan. Jobban mint a virág a napsugarat? Oh édes nem mondatl igazat, megcsaltál.

Ne íss, ne íss! Hallgass el vén óra! Oh tudom nélküled is, igen akkor is így üttél, oh miért kell, hogy még most is hallgassalak? Miért nem utóttél utóljára akkor, s szűnt volna meg ketyegésed, az én szivem verésével együtt abban a pillan- tban! Édes, édes miért tetted azt? Miért hagytál itt... egyedül a nagy za- jos világban, a mely olyan rideg, üres nélküled? Nekem te voltál mindenem, lelkem, életem, s ha elszálltál miért hagy-

tal itt e nyomorú porhívelet, árnyát ün- magadnak, miért nem viszel magaddal, hát ott a másvilágban boldog vagy-e nélkülem is? Mikor itt fektüdtél marvanyal fehéreb- ben, mozdulatlanul, hűlő kezéd mikor utól- jára szorongatam, melengetém fel forró le- heletemmel, s szép gyönyörű szemeid. Szerelmed élt már csak.

Oh édes, hiában kértelek, hogy várj meg, felnyitottad imádságos halvány kis ajkaid s azt mondatd, m a r a d j! Egy kis apró lény szendergett melletted nyu- godtan, nem engedted meg, hogy köves- selek. Oh édes lassú szót fogadtam, láttam draga tested hideg koporsóban, a sötét nedves hantot felette. Marczangolta szíve- met a fájdalom és kétségbeesésben nem kiáltottam, nem jött köny szememre. Ma- radtam. Most már elhagyott, elreptél ő is, vissza te hoztad, a kis kék szemű angyal Most már nincs semmi e kihalt üres fészek- ben. E megtört szívár szivben!

Oh édes, édes mehetek e utánad?

Egy veszélyes titok.

(Angol regény két kötetben.)

— Az „Aradi Közlöny“ számára fordította: —

(36. folyt.)

I. KÖNET.

TIZENEGYEDIK FEJEZET.

Uj bajok.

Mrs. Easton nem volt megelégedve e válasszal. Betette a szárnyas ajtót és e sza- vakkal ment el:

— Kérem más Mary, igyekezzék maga- hoz térni.

Miss Marynek a lejobb óhaja az volt, hogy szót fogadjon neki, de midőn Walter nagy rajjal berontott s a mint sápadt, ki- mutatott arczát meglátta s villogó szemével rátekintett a leányra, Mary már nem tudott magán uralkodni.

Igazan van egy drámáirónak, a ki Ho- raceot utánozza, e szavakra fakadt: Ker- gesed el a természetet és az galoppban jön vissza.

A legközelebbi dolog, amit a Maryék most tettek, az volt, hogy egymást szem- lélték sokaig és végre e szavakban tör- tek ki.

— Szegény Mary! Milyen rossz szín- ben vagy!

— Szegény Walterem, milyen sápadt és szenvedőn nézel ki! Ennek én vagyok az oka — tevé hozzá Mary.

— Nem nem, én egyedül! biztosítá róla Walter és aztan folytatták ezt, egymást vádolva s egymason sajnálkozva és végre abban a fogadásban egyeztek meg, hogy történjek bármi, ok soha sem fogják el- hagyani egymást. Walter erre sietett hozzá- lottani:

— Hogy tehát senki se tudjon egy- mistől minket elválasztani, ebben a perc- ben egybe kell kölnünk. Ez az egyeduli esz- kéz, hogy boldogságunkat minden véletlen ellen megvédjük!

— Hogyan! — riadt fel Mary, — te atyáddal az ő haldoklasi órájában akarnál ellenkezni?

— Nem, erre nem volnék képes! En azt értem ezalatt, hogy esküdjünk meg ti- tokban és házasságunkat csak halála után valljuk be a világnak, ha már valóban el kell vesztetnem atyamat!

— Akkor jobb volna, ha várnánk, a mig ő csakugyan meghal — vélte Mary.

— Eppenezzel nem! — Ha meghal egy szokás is azt kívánja, hogy egy fél- évig tekintsünk a gyászra és addig várjunk a házasságra! De e hat hónap alatt bizony- nyal egy új akadály jönne közbé, a mit egy másik követne aztán! — En idősobb vagyok náladnál Mary és így tudom, hogy a boldogság halasztásával azt csak veszélybe hozzuk, hogy mindeaki a ki a boldog-áca- val játszik, megérdemlené, hogy azt elve- szítse és leg több esetben el is vesz.

Mint rendszeren, midőn fiatal nők van- nak a játékban, a logika itt sem érvé- nyessül.

Mary mindenféle szentimentális kifogá- sokban keresett menedéket és szál végrete hogy soha, soha nem fog illyesimbe bele- egyezni. De midőn erre Walter félig szo- moru, félig dühös lett, okosan lehári-

BUDAPESTI TŐZSDE.

Május 31-én.

Pénz	Áru
97 30	95 00
85 50	85 60
150 50	151 —
150 50	151 —
95 75	96 25
126 —	127 —
115 —	116 —
122 50	123 50
122 50	123 50
124 50	125 50
105 —	106 —
104 50	105 50
104 —	105 —
104 —	105 —
104 —	105 —
98 50	99 —
99 —	100 —
106 —	107 —
107 25	109 —
100 75	101 50
100 75	101 50
281 —	281 50
89 25	89 60

Pénz	Áru
281 —	381 20
870 —	875 —
150 —	151 —
684 —	685 —
200 —	210 —
185 —	180 —
2900 —	2910 —
95 —	66 —
195 —	200 —
860 —	—
423 —	424 —
880 —	890 —
242 —	244 —
525 —	530 —
252 —	255 —
353 —	350 —
755 —	760 —
130 —	132 —
175 50	176 50
154 50	155 50
172 50	172 50
142 —	143 —
160 50	161 60
157 60	158 —
232 50	233 —
—	—
—	—
—	—

Pénz	Áru
383 —	384 —
110 —	215 —
108 —	110 —
452 —	7457 —
7325 —	525 —
452 —	455 —
88 —	89 —
145 —	147 —
69 —	72 —
198 —	200 —
826 —	830 —
330 —	332 —
246 —	250 —
675 —	—
414 —	448 —
1070 —	1100 —
221 —	222 —
—	224 —
59 —	60 —
100 —	101 —
171 —	172 —
152 —	154 —
810 —	820 —
270 —	274 —
110 —	120 —
104 —	106 —
149 —	150 —
252 —	255 —
105 —	105 50

Pénz	Áru
102 —	103 —
100 25	101 —
95 —	95 40
131 50	132 50
102 50	103 —
101 —	101 50
101 50	102 —
101 —	101 50
99 90	100 60
99 90	100 60
102 —	103 —
101 —	101 50
101 —	101 50
101 —	102 —
104 —	105 50
99 50	—
17 50	18 —
5 94	5 99
5 84	5 88
10 01	10 4
10 01	10 4
62 10	62 50
62 10	62 50
105 20	105 50
50 10	50 25
50 —	50 10
126 70	127 10

5261|1888.

Hirdetmény.

Tapasztaltatott, hogy a város területén a kolumbácsi legyek nagyobb mennyiségben mutatkoznak, ezen aprós legyek melegevő állatok vérből táplálkoznak. Ha egy állatot nagyobb számmal kolumbácsi légy lep meg, vért kiszívja és nyálmirigyéből nagymennyiségű mérges folyadékot bocsajt az állat vérebe, minek folytán az állat elhull. Ezen legyek az állatnak szótelen részét különösen az orr üregét, hasa alját, szügyét és ivarszerveit lepik meg, az állatnak ószecsapott részei megdagadnak s ha idejekorán gyógyítás alá nem vete tik az állat kimúlását idézik elő.

Ezen a marha, ló- és sertésállományra kiszámítatlan kárt okozható legyek elleni védekezésre a következő védekezések reendők foganatba: 1. A gulyából a marhák hazahozandók és nappal istállóba gondozandók, az istálló naponta többször kifutólandók; az állatok naplemente után legelőre kihajthatók, azonban napfelkelte előtt ismét istállóba kötenők. 2. A marhák, ló és sertések szótelen részei és ivarszervei, különösen az ornyílás petróleummal, avas zsírral vagy szarvas szarvolajjal bekenendők, a már megcsipített és dagadt részek hideg vízzel borogatandók és 2% carbol vagy salicilsavas olajjal vagy 30 rész kátrány és egy rész nyers carbolsavból készített kenőccsel bekenendők. 3. Ha esetleg valaki marháját nappal mégis legelőn hagyná, azok a fentebbi szerekkel bekenendők egymástól távol, nem csoportosan legeltesse nek és a legelőn több helyen nedves anyagokból füst csinálандó, melyhez az állatok ösztönserővel húzódnak szoktak.

Aradon, 1888. május hó 18-án.

Urbányi, főkapitány.

Arlejtési hirdetmény.

Aradvármegye törvényhatósági bizottságának 1880. évi április hó 7-én és folytatólag 8-án tart. tt közgyűléséből 195.880. k. gy. sz. határozata, illetőleg az 1886. XXII. t-cz. 67. §-a alapján aradvármegye alispánjának 6751.881. sz. rendelete folytán Caus községében építendő körjegyzői lak felépítési munkálatainak elvállalása iránt f. évi június 12-én délelőtt 10 órakor Acusván a körjegyzői hivatalban arlejtés fog megtartatni.

Kikiáltási ár 4261 frt 40 kr., melynek 10 százaléka készpénzben avagy elfogadható értékpapirokban bánatpénzül leteendő lesz.

Az arlejtésen részt lehet venni szóbeli vagy írásbeli ajánlatokkal.

Az írásbeli ajánlatok lezárta n a szóbeli arlejtés megkezdése előtt nyujtandók be s csak akkor fognak figyelembe vétetni, ha azokhoz az esedékes bánatpénz mellékelve leend, azon kijelentés mellett, hogy ajánlattevő az arlejtés feltételeit ismeri és azokat egészben elfogadja.

Az arlejtési feltételek valamint a terv és költségvetés a jelenlegi körjegyzői hivatal irodahelyiségében a mai naptól kezdve bármikor megtekinthetők.

Acusván, 1888. május 27-én.

Putics András, körjegyző.

Arverési hirdetményi kivonat.

Az aradi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírrá teszi, hogy Aradvármegye gyámpénztára végrehajtónak Csik Márton és társai N. varjasi lakosok végrehajtást szenvedő elleni 225 frt 25 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. törvényszék területén levő Nagy-Varjasi községben fekvő az 50. számú földben A. + I. sor alatt felvett ház udvar és szántófölddel 764 frt becsértékű ingatlanra az arverést 764 frtban ezen nnel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanra az 1888. évi július hó 3-ik napján délelőtt 10 órakor Nagy Varjasi község háznál megtartandó nyilvános arverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényzikk 42. §-ában jelzett ártóllyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átstolgáltatni.

Kelt Aradon, 1887. évi szeptember hó 3. napján.

Az aradi kir. tszék mint tlkvi hatóság.

Csak 16 krajczár.

Legolcsóbb bevásárlási forrás.

16 krajczáros

Kockás szövetek. Csikos szövetek. Völvet mosókélmék Cartonok Festők. Batisztok. 16 kr. Oxford. Canavaszok. Chiffonok. Vászna. 16 kr. Törülközők

csak 16 krajczárért.

Ugyasint nagy választékban és nagy mennyiségben kaphatók: Asztali mők, ágylakarók, paplanok, csipke, jutte és szövettüggönyök futószőnyegek, mindennemű vászna, chiffonok, törülközők, canavaszok, csinvtábutori elmék, vito-lavásznak.

Továbbá legújabb lodenkélmék beégek, kreppek, áttört, kockás, csikos és mindennemű rutászövetek, fekete ternok, lüszterek.

Azonkívül női, férfi és gyermekcipők, férfikalapok. Vászna, battiszt, moll, selyem, fej- és zsebkendők.

Női, férfi- és gyermekfehérneműek nagy választékban és feltűnő olcsó árakon kaphatók:

Kilényi Adolf
a kék golyóhoz
kézmű, rövid, norinbergi, fehérnemű és gyermekjáték üzletében
Aradon, fűtér, 20-ik szám, Arona-épület.

Csak 16 krajczár.

"Zacherlin" legkitünőbb valamennyi rovar ellen!

Ezen legújabb kiváló különlegesség meglepő erővel és gyorsasággal pusztít el lakásokban, konyhákban, és vendéglőkben mindennemű férget, nemkülönben háziállatainkon, istállókbannövényeken, üvegházakban és kertekben.

Valódi minőségű Zacherlin csak névalírás és védjeggyel ellátott eredeti palackokban árultatik. Ami nyitott papirokban méretik ki, az sohasem Zacherl-féle különlegesség!

ZACHERL J., Bécs, I., Goldschmiedgasse Nr. 2

ARADON KAPHATÓ: Elias Armin, Tones F. és társa, Tones Ferencz és Ede, Marx és Fejér, Ernye Gyula, Obetkó Kálmán, Brunner C., Dratsay Lajos, Preisach Vilmos, Bendik József, Steintzer N.	Nagy Farkas, Guttman Samu, Popper Béla, Schenk E., Brunchuber N., Vertheimer Vilmos, Dusek Ferencz	Decsay József, Sommerfeld Henrik.	Vértes Lajos gyógyszerész a, Alexander Károly,	Kassovics M. L., Fend Károly,
B.-GYULAN KAPHATÓ: Deutsch József, Gyógyszertár a megváltóhoz, Olajossy D., Kohlmann Ferencz,	B.-CSABÁN KAPHATÓ: Bisner B. és Laszky, Gärtner Adolf, Silberstein Ignác,	LUGOSON: Bäumel Zsigmond, Német és Klein, Schiesler A. fiai,	MAKÓN: Ott Károly, Rác József, Kristóffy Ferencz,	PANKOTAN: Riegler István,
			MEZŐHEGYESEN: Spielberger J. W., Adler Lipót, N.-SZ.-MIKLÓSÓN: Müller János,	RADNA-LIPPAN: Tones Ferencz és fiai, Schwarz Ferencz, Tesis Demeter.

A vidéken „valódi Zacherlin“ ott kapható, hol „Zacherlin-falragaszok“ láthatók.

Nyomatja és kia djaaz Ungerleider féle könyvnyomda Aradon.